Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8479
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

hora uenit ut transeat ex hoc mundo ad patrem ⁊ cena facta surrexit
lintheo precinxit se mittit aquam in pelvim cepit lauare pedes dis
cipulorum uenit ad petrum dixit ei petrus non lauabis mihi pe
des in eternum. respondit ihs si non lauero tibi non habebis partem
mecum domine non solum pedes sed ⁊ manus ⁊ caput. ant. Vos uo
catis me dnis ⁊ magr ⁊ benedicitis ⁊ uos debetis alter alterius lauare
pedes. ant. Domine tu mihi lauas pedes rndit ihs ⁊ dixit ei si non
lauero tibi pedes non habebis partem mecum domine non tantum pedes sed
⁊ manus ⁊ caput. ant. Si ego dns ⁊ magr uestr lauui uobis pedes qui
to magis uos debetis alter alterius lauare pedes. ymn. Cellus
ac ethera nubilent in magni cena principis que prophoplasti pectora
nunc purgauit ferculo. Hac nocte seor omnium potentis sat mystico
carnem suam cum sanguine in escam transfert animis. Excelsis sur
gens dapibus forma prebet mortalibus humilitatis gia petri pedes ues
tigia. Pallet suus obsequio cum angelorum dnm ferendo limpha
lyntheo cernit ceno plumbere. Permitte symon abluu acta figu
rant mystica dum sumus una barolat quid cinis seruet cineri.
Crux lupe nudas pessime fers agno mitti basia dans membra lor
regia que sorde tergunt secla. Nexi soluuntur hodie carnis ac cordis
carcere ungentis sacrat crismatis spes inde crescat miseris. Cicto
ri mortis inditam pangamus laude gliam cum pre ⁊ seo spiu qui
Domine audiui auditui. In parasceue tre. nos redemit obitu.
tuum ⁊ timui consideraui opa tua ⁊ expaui. ℣. In medio
duum animalium innotescaris dum appropinquauerit anni
gnoscis dum aduenit temp ostendis. ℣. In eo dum conturbata
fuit anima mea in ira mie memor eris. ℣. Deus a libano uenit
⁊ sanctus de monte umbroso ⁊ denso. ℣. Operuit celos maiestas
Eripe me dne ab ho tre. eius ⁊ laudis eius plena est terra.
mine malo a uiro iniquo libera me. ℣. Qui cogitauerunt
malicias in corde tota die constituebant plia. ℣. Acuerunt linguas
suas sicut spentes uenenum aspidum sub labis eorum. ℣. Custodi
me dne de manu pcatoris ⁊ ab hominibus iniquis liba me. ℣. Qui
cogitauerunt supplantare gressus meos absconderunt superbi laque
um michi. ℣. Et funes extendunt in laqueum pedibus meis ⁊